

[Minister V. Buhl.]

her i tinget. Men jeg forstår altså, jeg tog fejl, og det skyldes formentlig, at jeg har hørt megen jammer i det andet høje ting over disse lovforslag. Det er måske det, der endnu har siddet mig i ørerne.

Med hensyn til det ærede medlem hr. Halfdan Hendriksens sidste betragtninger skal jeg ikke gøre mange modbemærkninger, da sagen jo er så grundigt behandlet i det andet høje ting, men jeg vil dog sige, at jeg kan ikke rigtig se, hvordan den omstændighed, at regeringen og nationalbanken var uenige med hensyn til gyldighedstiden for de forlængede love, kan bevirke, at de konservative nu ikke skulle kunne tiltræde det standpunkt, som er accepteret af nationalbanken, at frigive 400 mill. kr. Jeg kan ikke finde nogen fornuftig begrundelse for, at man i en situation, hvor det er erkendt af nationalbanken, at pengemarkedet er knapt, og hvor der er ængstelse tilstede med hensyn til kassebeholdningerne og mulighederne for lån, ikke kan følge nationalbanken, hvis omsorg på disse områder jeg dog ellers vil tro det ærede medlem vil finde tilstrækkelig. Men man er, om jeg så må sige, mere kongetro i denne sag end kongen selv.

Jeg har allerede nævnt, at den holdning, som her er indtaget fra konservativ side, fører over i en uheldig udvikling med hensyn til løsning af alle de foreliggende opgaver. Når vi har ønsket at frigive de 400 mill. kr., at løse bindingerne for dette beløb, er det ikke fordi vi dermed ønsker at indlede nogen inflatorisk politik. Vi har fra vor side altid vendt os skarpt derimod, og vi kan ikke se, at der i den foreliggende handling skulle være nogen fare i så henseende. Men vi ønsker heller ikke at have i den modsatte grøft, i en udvikling, der fører stigende arbejdsløshed med sig, og skal det hele batte, skal man virkelig opnå noget ved at gå kreditindskrænkningens vej, kan det ikke nytte at blive stående ved de 400 mill. eller de 200 mill., som der nu her er tale om at modsætte sig frigivelsen af, så må man gå langt videre, og som sagt den vej vil vi ikke gå.

Halfdan Hendriksen: Når den højtærede minister hr. V. Buhl nu udtaler sin forbavelse over, at de konservative end ikke har kunnet følge nationalbanken, vil jeg gerne overfor den højtærede minister fremhæve, at vi jo netop har fulgt nationalbanken, i hvert fald nationalbankens ånd. Nationalbanken skriver i sit første brev til den høje regering følgende: „Nationalbanken

må mene, at det ville være sikrere at forlænge lovene i deres nuværende form og derefter anvende dispensationsmetoden ved årets udgang, hvis det måtte anses, at der var nødvendighed herfor“. Det er nationalbankens primære standpunkt, men nationalbanken har jo gennem de forhandlinger, der er ført med den høje regering, i nogen grad givet efter, måske givet mere efter, end man inderst inde ønskede. Det, vi har fulgt, er nationalbankens ånd; den høje regering har fulgt nationalbankens bogstav.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse og ændring af midlertidig lov nr. 344 af 8. juli 1943 om tillæg til lov om sparekasser.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 133).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Den sidste sag på dagsordenen må jeg lade udgå, da det pågældende lovforslag endnu ikke er oversendt fra folketinget.

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Tingets næste møde afholdes i dag kl. 14¹⁰ med følgende dagsorden:

1) *Eventuelt: tredje behandling af:*

Forslag til lov om forlængelse af gyldigheden af bestemmelserne i §§ 4—8 og §§ 10—12 samt § 16 i lovekædetgørelse nr. 2 af 2. januar 1948 om midlertidige ændringer i reglerne om påligning af indkomst- og formueskat til staten samt om ændring i § 5.

2) *Eventuelt: tredje behandling af:*

Forslag til lov om midlertidige bestemmelser vedrørende statens rentegaranti for husmandskreditforeningernes kasseobligationer.